

Kökünü unutma!

A. Bican
Ercilasun

Kökünü unutma

Ahmet Bican Ercilasun

30 Ağustos Zafer Bayramı'na birkaç gün vardı. Dom Otelinden çıkmış, Girne çarşısından çay almaya çalışıyorduk. Dört yol ağzının biraz ilerisinde çay, kahve, içki vb. satan bir dükkâna girdik. Yeşil çay markalarına bakıyoruz. İki çay beğendik ve kasaya yaklaştık.

Uzunca boylu, genç ve güzel bir hanım para ödüyordu. Yetmiş yaşlarındaki dükkân sahibiyle bir şeyler konuştular. Sıra bize geldi. Ücreti öderken -adına Sefer diyelim- Sefer Bey tok bir sesle söylendi: **Be derim gendine, kökünü unutma!**

Be ünlemi ile *gendi* zamiri Kıbrıs Türk ağzının iki tipik özelliği. *Gendine* / *gendini* genellikle "ona /onu" anlamında kullanılıyor. "**Bir şey mi oldu?**" diye sordum.

"Biraz önceki müşteri var ya" dedi, "nereli olduğunu sordum, 'London'dan geldik.' dedi, 'Asıl memleketiniz?' dedim, 'Edremit' dedi. Biliyorsunuz, Edremit burada bir köyün adıdır. London'dan gelmiş... Asıl memleketini söylesene! Böyle bir müşteri gelince ben kızarım ve 'Be derim gendine, kökünü unutma!' İnsan kökünü unutmamalı. KKTC'deki bütün köylere en az iki defa gittim. Türkiye'ye gidince de artık şehirlere değil Cumalıkızık gibi köylere gidiyorum."

Sefer Beyi anlamıştık. Yüzünde Kıbrıs Türk'ünün son yetmiş yılının tarihi vardı. Kendisi Bafı imiş, 1974'ten sonra Güney'den gelip Girne'ye yerleşmiş. Diliyle söylemese de yüzünde derinleşen çizgilerle konuşuyordu: Kökünü unutma!

Gerekli dersi almış, içimiz kabararak otele dönmüştük. Şortlarımızı giyip aşağıya indik, ufka doğru uzayıp giden mavi denizin ötelinde belli belirsiz görünen Toroslara baktık.

Birkaç gün sonra. 30 Ağustos 2025. Girne Ordu Evi'nin cephesine iki bayrak asılmış. Ortalarında da kocaman bir Atatürk resmi. Ziraat Bankası'nın ve birkaç binanın cephesine de bayraklar asılmış. Ay yıldızlı iki bayrak. Şair Mustafa Kayabek'in dediği gibi:

Benim iki bayrağım var / Biri ana birisi kız / Benim iki bayrağım var / İkisinin de bağrında / Namusumdur ayla yıldız.

Rauf Denktaş'ın ezberlediği ve sık sık okuduğu bu güzel şiir, Girne'nin sahil meydanında sanki somutlaşmıştı. Az sonra otelimizin karşısında bir takım asker durdu. Hazırlandı ve saatini bekledi. Uygun adımların sesi ve askerlerin bir ağızdan söylediği uranlar (sloganlar) göklere yükseliyordu. Meydandaki Atatürk heykeline kadar yürüdüler. **Küçük bir kutlama, küçük bir şölendi. Ama Kıbrıs Türk'ünün bütün tarihi bu küçük şölende âdeta yeniden yazılıyordu. Sabah jimnastiği yapar gibi Karaoğlanoğlu plajına çıkan askerlerimiz, Beşparmak dağlarının güney yamaçlarında çiçek açmış gibi süzülen paraşütçülerimiz ve yamaçlarda konuşlanmış, onları koruyan mücahitlerimiz...**

Bu bir tarihi ve üzerinden 50 yıl ancak geçmişti. 30 Ağustos 1922 de bir tarihi ve üzerinden 103 yıl geçmişti. 26 Ağustos, 30 Ağustos ve 9 Eylül... Bu nasıl bir tarihi yarabbi! İzmir'in hükümet konağına çekilen ay yıldızlı bayrak. İzmir'in bütün evlerinde sandıklardan çıkan ay yıldızlı bayraklar... Hepsi de efsanevi bir tarihin kan üzerine çizilen simgeleriydi.

Şimdi KKTC'de de ay yıldızlı iki bayrağımız var:

Biri Anamur'da gurub / Biri Girne'de şafaktır / Benim iki bayrağım var / Biri yurdumun

tapusu / Biri kan bedelim, haktır.